

LLIBRES LA RESSENYA
Les barques de la boira,
de Miquel Cardell, i *A la Gran*
Babilònia, de Miquel À. Llauger:
"De l'angúnia existencial
a la poesia indignada" / 1

**ENTREVISTA
AMB PERE ROVIRA:**
"Per escriure, faig servir
el que tinc més a mà:
la meua vida" / 3

La llengua
a l'abast

Per CATERINA SUREDA

« També hi haurà
els que considerin que
l'informador esportiu té
una responsabilitat social
en l'ús del llenguatge, que
cal treure la targeta vermella
a la violència verbal... » / 6

CINEMA *Quin dilema!*:
"El principal problema
d'aquesta cinta és que no té
clars (o no els transmet
clarament) els seus objectius
ni la seva voluntat genèrica"
/ 7

L'ESPÍRIT

ZONNCULTURNL

Cardell, a *Les barques de la boira*, guardonat amb el premi Ciutat de Palma Joan Alcover 2010, reincideix en la poesia refinada, de tons sovint abstractes però sempre càlids, de musicalitat perfectament persuasiva. La poesia que ofereix Miquel Àngel Llauger al seu nou llibre és més concreta i social, de referències més quotidianes

BOIRES / BABILÒNIES

Els nous llibres de Cardell i Llauger

Text: **Pere Antoni Pons**
dantesllobina@hotmail.com
Foto: **J. Torres**

La trajectòria poètica del periodista Miquel Cardell (Llucmajor, 1958) fa molt de temps que avança amb passos molt segurs. El resultat és una bibliografia que consta de vuit llibres de versos, confeïts amb tota laboriositat i publicats sense cap pressa, a vegades deixant passar prop de deu anys entre títol i títol. El darrer lliurament poètic de Cardell, *Les barques de la boira*, va ser guardonat amb el Premi Ciutat de Palma Joan Alcover 2010, i reincideix en la poesia refinada, de tons sovint abstractes però sempre càlids, de musicalitat perfectament persuasiva, que ja havia ofert a *Les terrasses d'Avalon*.

El llibre està dividit en quatre seccions. La primera funciona com un homenatge al poeta campaner Damià Huguet, al qual Cardell evoca o convoca fent servir imatges i referents que poden trobar-se en els versos de l'autor de *Traus badats*. La majoria dels

poemes que conformen aquesta secció expressen, alhora, l'angúnia existencial amb què la certesa de la mort ho infecta tot ("Dels alts llenyams del temps plou ser-radís / -la feina del fuster, la fam del corc- / sobre la pell gastada de la terra") i una exaltació violenta, conciliadora però poc amable, sorgida de la relació de l'home amb l'entorn: "Has petjat paisatges que amb mil veus et convoquen, / que contenen els ecos del clam de massa morts / i el lladruc de les cusses que fan carn a les fosques".

La segona secció, *Informacions meteorològiques*, també ofereix diferents tipus d'homenatge a altres escriptors, amics i/o admirats: Espinàs, Llop, Bonet, Aguiló. En la majoria dels casos, són poemes més breus, de textura més fina, que els anteriors, tot i que sovint descarreguen imatges o visions d'una potència contundent, trabsaladora. La tercera secció, *De la boira*, és potser la més rica formalment, i també la més delicada: ressonàncies de poesia xinesa, referències metapoètiques, cada poema un gest en l'aire... Els nou poemes que clouen el volum formen la secció més bella i més fresca. Poesia sobre literatura però a la vegada molt vivencialitzada, que conté alguns poemes esplèndids. Em

**"Has petjat paisatges que amb mil veus et convoquen,
que contenen els ecos del clam de massa morts
i el lladruc de les cusses que fan carn a les fosques"**

sembla molt destacable *Els guiris místics*, lorquíu, passat de rosques, commovedor. En conjunt, un llibre molt notable.

La poesia que ofereix Miquel Àngel Llauger (Palma, 1963) al seu nou llibre, *A la Gran Babilònia*, és a les antípodes de la que practica Miquel Cardell. És més concreta i social, de referències

més quotidianes, més directes i explícites. El llibre està dividit en quatre parts que, com en el cas de Cardell, tenen el mèrit de diversificar la substància de l'obra sense que se'n senti la coherència unitària del conjunt.

La primera part, *Bíblics*, inclou una sèrie de poemes que són re-interpretacions diguem-ne poc

reverents, humanitzadores, d'alguns temes o episodis bíblics. Aquesta reelaboració tendència dona alguns resultats excel·lents, com és el cas de *No va dir sang*, *Pirotècnia* o *La venjança del fill*. El millor de tots és, tanmateix, el poema que dona títol al volum, en el qual el poeta se'n fot, mitjançant entremaliats anacronismes, de tota la parafernàlia anunciada al *Libre de l'Apocalipsi* per quan arribi la fi del món. Tot plegat -àngels, trompetes, rius de sang, segells i etcètera- no és res més, ens diu el poeta, que "un desvari / vulgar i psicodèlic com la tapa / d'un elapè dolent de fa molts anys."

La segona part inclou tota una sèrie de poemes amorosos, més quotidians, d'aire *ferraterià* o *gil-debiedmià*, amb un ruixat d'Estel·lès. La musicalitat hi és abrupta i alguns textos freguen, a vegades, el prosaisme. Però sap ser emocionant. La tercera part consta d'un únic poema, titulat *Un poema civil*, un llarg poema. S'hi parla de casos reals de corrupció política -De Santos, Hidalgo...-, de destrucció lingüística i ecològica, de la incertesa del món d'avui. Tanmateix, el poema és bo pel to: d'indignació fatalista però burleta, de ràbia contra el mal gust, de mordacitat lúcida, d'autoria entranyable. La darrera part, formada per dos poemes que combinen, amb destresa, la tristesa elegiaca i l'amor per la vida, és un bon colofó. Molt notable, també.

Les barques de la boira
Miquel Cardell

A la Gran Babilònia
Miquel Àngel Llauger

Editorial Moll, Palma 2011
96 i 94 pàgines, respectivament / 8 €

Miquel Cardell i Miquel Àngel Llauger, en la darrera Fira del Llibre.